

μετ' ὀρθοῦ λόγου καὶ ὠριμωτέρας σκέψεως ἐντελεστέρα περὶ τούτων καὶ ἄλλων καταχρήσεων μεταρρυθμίσις. Μέγιστον γὰρ πάντων ἀρχή, τῆς δὲ ἀρχῆς εὐρημένης, ῥᾶον τὰ λοιπὰ εὐρεῖν καὶ καλῆς ἀρχῆς κάλλιστον ἔσται καὶ τὸ τέλος». (ἔπονται 31 ὑπογραφαί. Ἐν ἀρχῇ : Καστορίας Ἀθανάσιος ἐπιβεβαιοῖ).

949

1839. Γράμματα πΚ. Γρηγορίου Ζ', ἀπὸ 25 Σεπτ., πρὸς μ. Γάνοῦ καὶ Χώρας, καί, ἀπὸ 18 Νοεμβρίου, πρὸς μ. Κορυτσᾶς, περὶ κωλυμάτων γάμου, ἐν 70, Β', σ. 328–329.

950

1839–1840. Φιρμάνιον σ. Μαχμούτ Β', κατὰ τοῦ προσηλυτισμοῦ, ὑπὸ τῶν καθολικῶν καὶ τῶν ξένων, τῶν ἐλλήνων χριστιανῶν, μνημ. ἐν 450, σ. 45.

951

1840. Ἀπόφασις, τῆς 9/21 Μαΐου, τῆς Γερουσίας τῶν Ἰονίων Νήσων κατὰ τὴν α' σύνοδον τῆς ζ' περιόδου, καθ' ἣν «δέον νὰ θεωρῶνται καταλελυμένοι καὶ ἄνευ οὐδενὸς κύρους πᾶς νόμος, κανονισμὸς ἢ ἔθιμον ἀντιβαῖνον εἰς τὰς προνοήσεις τῶν νέων νομικῶν Κωδίκων καὶ Δικονομιῶν, ἅμα τεθοῦν εἰς ἐνέργειαν», ἐν 305, σ. 82.

952

1840. Γράμμα πΚ. Γρηγορίου Ζ', τῆς 15 Ἰαν., δι' οὗ λύεται ὁ γάμος, λόγῳ ἰσοβίου ἐξορίας τοῦ ἀνδρός, κατόπιν δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐν 70, Β', σ. 336–338.

953

1840. Περὶ ρυθμίσεως τῶν προικοσυμφώνων κλπ., ἐν ἐπαρχίαις Πωγωνιανῆς καὶ Βελλᾶς τῆς Ἡπείρου, ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου, ἐν 368, σ. 323–324.

«... προσέτι καὶ κατὰ τὸν καιρὸν ὁποῦ ἓνας χριστιανός, ὅστις θέλει νὰ ὑπανδρεύσῃ τὴν θυγατέρα του, ἔχει χρέος πρὸ μιᾶς ἡμέρας νὰ καταγράφῃ εἰς τὸν Κώδικα ὅλην τὴν προῖκα τὴν ὁποίαν δίδει εἰς τὴν τζούπρα του, τὴν ὁποίαν νὰ τὴν ὑπογράψωσι καὶ τέσσαρες ἢ πέντε πρόκριτοι καὶ χωρὶς νὰ γίνεταί τοῦτο, ὁ ἱερεὺς τοῦ μαχαλᾶ τῆς τζούπρας δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν παρ' ἡμῶν νὰ στεφανώσῃ. Ὅστις δὲ ἤθελε φανῇ ἀπειθής, νὰ παιδεύεται μὲ ἐνὸς χρόνου ἄργηταν, ἐξ ἀποφάσεως. Δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν προσέτι νὰ δίδῃ εἰς τὴν θυγατέρα του τζοράπια νὰ μοιράζῃ εἰς τὸν μὲν καὶ εἰς τὸν δὲ καὶ ἔπειτα νὰ προσμένῃ νὰ συνάξῃ

τὴν τιμὴν τῶν τζοραπιῶν ἢ τζούπρα του ἀπὸ τὰ εἰθισμένα καὶ λεγόμενα κεράσματα, τὰ ὅποια ἡ Ἐκκλησία ὀνομάζει ξεράσματα. Καὶ ὁ γάμος νὰ συγκροτῇται μόνον τὴν Κυριακὴν καὶ τὴν Δευτέραν τὸ πρωῒ καθ' ἕνα νὰ πηγαίῃ εἰς τὸ ἔργον του· καὶ τυφέκια νὰ μὴ ρίπτονται εἰς τὸν γάμον . . . "Ὅστις ἤθελε ἀρραβωνιασθῇ τακτικῶς καὶ ἔπειτα ἤθελε μετανοήσῃ, νὰ δίδῃ εἰς τιμὴν τοῦ μὴ μετανοημένου γρόσια χίλια (1000) . . .».

954

1840. Ἐγγραφον πΚ. Ἀνθίμου Δ', πρὸς π. Ἀντιοχείας, περὶ παρακωλύσεως ἐκθέσμων γάμων, ἐν 103, Β', σ. 260.

955

1840. Συμβόλαιον ἐν Σάμῳ, ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου, δι' οὗ δύο γυναῖκες ρίπτουν εἰς λήθην τὴν ἀναμεταξύ των ἔριδα καὶ λογοτριβὴν καὶ συμφωνοῦν, ὅποια σφάλῃ εἰς τὸ ἐξῆς, νὰ δίδῃ τὴν πατρικὴν τῆς ἰδιοκτησίαν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγ. Γεωργίου, ἐν 127, τ. 2, σ. 177.

956

1840. Διαταγὴ τοῦ μουχασίλη τῆς Ρόδου Σακίρ βέη πρὸς τὴν νῆσον Ἰκαρίαν, ἐν 243, σ. 190–191.

« . . . ἐπειδὴ τῶν πτωχῶν αἱ ὑποθέσεις, μὲ δύο προεστούς θεωροῦμεν, ἀκολουθοῦσαν μερικαῖς φορὲς ἀδικίες καὶ διὰ τὰ θεωρῇται τοῦ καθ' ἑνὸς ἢ ὑπόθεσις μὲ δικαιοσύνην, ἐξεδόθη βασιλικός . . . ὁρισμός, διαλαμβάνων, ὅτι εἰς κάθε τόπον νὰ ἐκλέγονται μὲ τὴν θέλησιν τῶν πτωχῶν δώδεκα σύμβουλοι ἀπὸ τοὺς πλέον θεοφοβούμενους καὶ τιμίους χριστιανούς ραγιάδες ἐντοπίους καὶ μὴ ὑποκειμένους εἰς αὐτὰς ξένων δυνάμεων, οἱ ὅποιοι, ἀφοῦ ὀρκισθοῦν, νὰ κρίνουν μὲ δικαιοσύνην καὶ εὐθύτητα, δηλαδὴ ἐγληγορότητα, ἀφιλοπροσώπως κάθε ὑπόθεσιν, δηλαδὴ ἐμπορικὴν, κουραντίνας, δοσοληψίας . . . καὶ αὐτοὶ οἱ σύμβουλοι εἶναι εἰς χρέος νὰ στέλλωσιν ἐδῶ μὲ ἀναφορὰν των, τὴν σημείωσιν τῶν ὀνομάτων καὶ ἐπωνυμίας των . . . εἶναι ἀνακτορικὴ ἀπόφασις νὰ λαμβάνῃ ὁ τυχὼν μουμπασίρης πρὸς ἕν γρόσιον τὴν κάθε ἡμέραν καὶ τὸν ναῦλον τοῦ καϊκίου ὅπου τὸν ἔφερε . . .».

957

1841. Συνοδικὴ ἀπόφασις, ἀπὸ 1 Αὐγ., μ. Χίου Σωφρονίου, τῇ συμπράξει τῶν προεστώτων των, πρὸς τὰ Μαστιχοχώρια, περὶ μὴ λύσεως τῶν μνηστειῶν μετὰ τὴν σύνταξιν τῶν προικοσυμφώνων, ἐν 160, σ. 66–68.

Α. Οἱ νέοι καὶ νέαι ὅπου ἔχουν νὰ συμβιβαστῶσι διὰ ἀνδρόγυνον, πρὸ τοῦ συμβιβασμοῦ των, σὺν τοῖς αὐτῶν γονεῦσι, ἢ ἐλλειπόν(των) τῶν γονέων, οἱ συγγενεῖς αὐτῶν, πρέπει νὰ προστοχάζωνται καλῶς τὰ πάντα καὶ οὕτως ν' ἀποφασίζον διὰ νὰ χαρτογράφωσιν.

